വെളിച്ചം തിരഞ്ഞെടുത്ത പുഞ്ചിരി

ദൈർഘ്യം: ഏതാണ്ട് 7 മിനിറ്റ്

കഥാപാത്രങ്ങൾ: ആഖ്യാതാവ് / കഥാകാരൻ, ജോയ്സി, കൂട്ടുകാരി, ഭർത്താവ്, കുട്ടി, ഡോക്ടർ, യേശുവിന്റെ ശബ്ദം (സ്റ്റേജിന് പിന്നിൽ നിന്നുള്ള ശബ്ദം അല്ലെങ്കിൽ എക്കോ)

രംഗം **1 – "**എനിക്ക് എന്നെത്തന്നെ ഇഷ്ടമല്ല**"**

(മങ്ങിയ വെളിച്ചം. ജോയ്സി തനിയെ ഇരിക്കുന്നു)

ജോയ്സി (പതുക്കെ, ഇടറിയ ശബ്ദത്തിൽ): ഞാൻ എന്താണ് ഇങ്ങനെയായിപ്പോയത്? ഒരു കഴിവുമില്ല... ഒന്നിനും ഒരു ആത്മവിശ്വാസവുമില്ല... എനിക്ക് എന്നെത്തന്നെ ഒട്ടും ഇഷ്ടമല്ല.

ആഖ്യാതാവ്: മറ്റുള്ളവർക്ക് വെളിച്ചമായി മാറുന്നതിന് മുൻപ്...
ജോയ്സി സ്വന്തം ഹൃദയത്തിലെ ഇരുട്ടിലാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്.

കൂട്ടുകാരി (പതുക്കെ അടുത്തേക്ക് വരുന്നു): ജോയ്സി... നീ ആ ധ്യാനത്തിന് (Retreat) ഒന്ന് വരുന്നോ?

ജോയ്സി: ഇല്ല... അതൊന്നും എന്നെപ്പോലെയുള്ളവർക്ക് പറ്റിയതല്ല.

കൂട്ടുകാരി: നീ ഒന്നുവരൂ... അവിടെ വന്നിട്ട് ഒന്നും ചെയ്യണമെന്നില്ല... വെറുതെ ഇരുന്നാൽ മതി.

(ഒരു നിമിഷം. ജോയ്സി ഒന്ന് മടിക്കുന്നു... പിന്നീട് പതുക്കെ എഴുന്നേൽക്കുന്നു)

രംഗം **2 – "**ആ സമാഗമം**"**

(മൃദുവായ വെളിച്ചം. ശാന്തമായ സംഗീതം)

കൂട്ടുകാരി (മൃദുവായി): കണ്ണുകളൊന്ന് അടയ്ക്കൂ... ഈശോയോട് സംസാരിക്കൂ.

(കുറച്ചുനേരം പൂർണ്ണ നിശബ്ദത. വെളിച്ചം ജോയ്സിയുടെ മേൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു)

ജോയ്സി (പതുക്കെ മന്ത്രിക്കുന്നു): ഈശോയേ... അങ്ങ് ശരിക്കും എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ?

(ഒരു ചെറിയ ഇടവേള...)

ജോയ്സി (പെട്ടെന്ന് വികാരാധീനയായി): എനിക്ക്... എനിക്കെന്തോ... വലിയൊരു സമാധാനം തോന്നുന്നു... ഞാൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ പുഞ്ചിരിക്കുന്നത്?

ആഖ്യാതാവ്: അന്ന്... അവൾ ഒരു മതത്തെയല്ല കണ്ടെത്തിയത്.
അവൾ ഈശോയെ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു.

ജോയ്സി (സന്തോഷത്തോടെ, ആകെ മാറിയ ഭാവത്തിൽ):
അവിടുന്ന് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു... അവിടുന്ന് ശരിക്കും എന്നെ ഒരുപാട് സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്!

രംഗം **3 – "പുതിയ ജീവിതം"**

(ആശുപത്രി പശ്ചാത്തലം)

കൂട്ടുകാരി: ജോയ്സി, വലിയ ഡ്യൂട്ടി കഴിഞ്ഞതല്ലേ... വന്ന് കുറച്ചുനേരം ഉറങ്ങൂ.

ജോയ്സി (ഉന്മേഷത്തോടെ): ഇല്ല! നമുക്ക് പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് പോകാം!

കൂട്ടുകാരി: വീണ്ടുമാണോ? 😄

ജോയ്സി: അവിടെ ഒത്തിരി രോഗികൾ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്... മരുന്നിന് വേണ്ടിയല്ല... ഒരു ചെറിയ പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ടി.

(രോഗിയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി, അവരുടെ മേൽ പതുക്കെ കൈവെക്കുന്നു)

ജോയ്സി (മൃദുവായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു): ഈശോയേ, ഈ വ്യക്തിയെ അങ്ങ് തൊടണമേ...

കൂട്ടുകാരി (ഇതെല്ലാം നോക്കിനിന്ന്): നിനക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് ഇത്രയധികം ഊർജ്ജം കിട്ടുന്നത്?

ജോയ്സി: പരിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ നിന്ന്... എന്റെ ഈശോയിൽ നിന്ന്.

രംഗം **4 – "വീട്ടിൽ"**

(ഊഷ്മളമായ വെളിച്ചം)

ജോയ്സി (സന്തോഷത്തോടെ): ജൂ! ജോ! ജോഷ്! എഴുന്നേൽക്കൂ കുട്ടികളേ... 😊
കുട്ടി: മമ്മി... ഞാൻ പരീക്ഷയ്ക്ക് തോറ്റുപോയി.

ജോയ്സി (വാത്സല്യത്തോടെ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്): മാർക്കുകൾ മാത്രമല്ല നിന്നെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്... നിന്റെ ശ്രമങ്ങളാണ് പ്രധാനം... നിന്റെ ഹൃദയമാണ് പ്രധാനം.

ഭർത്താവ് (അവളെ നോക്കിക്കൊണ്ട്): ജോയ്സി... നിനക്ക് എങ്ങനെയാണ് എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ ഒരേപോലെ ഇരിക്കാൻ കഴിയുന്നത്?

ജോയ്സി: കാരണം എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്... നമുക്ക് എല്ലാത്തിനോടും ഒരു 'അനാസക്തമായ അടുപ്പം' (Detached attachment) ഉണ്ടായിരിക്കണം.

രംഗം **5 – "ആ വാർത്ത"**

(ഭയപ്പെടുത്തുന്ന അന്തരീക്ഷം. ഡോക്ടർ ഗൗരവത്തിലാണ്)

ഡോക്ടർ: ജോയ്സി... നിങ്ങൾക്ക് ക്യാൻസർ (Cancer) ആണ്.

(നിശബ്ദത. എല്ലാവരും നിശ്ചലരാകുന്നു)

കുട്ടി (പേടിയോടെ): മമ്മി... മമ്മി മരിക്കാൻ പോവുകയാണോ?

(ഒരു നിമിഷം... ജോയ്സി ശാന്തമായി കുട്ടിയെ നോക്കുന്നു)

ജോയ്സി (മൃദുവായി, പുഞ്ചിരിയോടെ): പേടിക്കേണ്ടതില്ല മോനേ...
ഇത് ജീവിതത്തിന്റെ... പുതിയൊരു അധ്യായം മാത്രമാണ്.

ഭർത്താവ് (ദേഷ്യത്തോടെയും സങ്കടത്തോടെയും): നിനക്ക് എങ്ങനെയാണ് ഇങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയുന്നത്? ഇത് വളരെ ഗുരുതരമായ കാര്യമാണ്!

ജോയ്സി: അതെ, എനിക്കറിയാം... പക്ഷേ എന്റെ ഈശോ ഇതിലും വലിയവനാണ്.

രംഗം **6 – "കുരിശ്"**

(ആശുപത്രി കട്ടിൽ. ക്ഷീണിതയായ ജോയ്സി)

കൂട്ടുകാരി (കണ്ണീരോടെ): ജോയ്സി... ഇത് താങ്ങാൻ കഴിയുന്നതിലും അപ്പുറമാണ്... ദൈവം എന്തിനാണ് ഇതൊക്കെ അനുവദിക്കുന്നത്?

ജോയ്സി (ക്ഷീണിച്ച പുഞ്ചിരിയോടെ): എന്റെ ഈശോ ഇതിലും കൂടുതൽ സഹിച്ചതല്ലേ...

കൂട്ടുകാരി: പക്ഷേ നീ വലിയ വേദനയിലാണല്ലോ!

ജോയ്സി: എങ്കിൽ എന്റെ ഈ വേദന... അവിടുത്തെ ഞാൻ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന് കാണിക്കാനുള്ള വഴിമാകട്ടെ.

(ഒരു നിമിഷം)

കൂട്ടുകാരി: നിനക്ക് ഒട്ടും ഭയം തോന്നുന്നില്ലേ?

ജോയ്സി: ഇല്ല... ഈശോയോടൊപ്പം നടക്കുമ്പോൾ... നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടാൻ ഒന്നുമില്ല.

🌟 (തീവ്രമായ നിമിഷം)

(വെളിച്ചം മങ്ങുന്നു. പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു പതുക്കെയുള്ള എക്കോ ശബ്ദം)

ഈശോയുടെ ശബ്ദം: എന്നെ "ചക്കര" എന്ന് വിളിക്കൂ...

ജോയ്സി (കണ്ണീരോടെ, എന്നാൽ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്): ചക്കരെ...
ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്ന എന്റെ എല്ലാവരെയും... അങ്ങ് നോക്കിക്കൊള്ളണേ.

രംഗം **7 – "**വെളിച്ചം ബാക്കിയാകുന്നു

(ജോയ്സി ചലനമില്ലാതെ കിടക്കുന്നു അല്ലെങ്കിൽ പതുക്കെ സ്റ്റേജിൽ നിന്ന് മാറുന്നു. മൃദുവായ സ്വർണ്ണവെളിച്ചം സ്റ്റേജിൽ അവശേഷിക്കുന്നു)

ആഖ്യാതാവ്: അവളുടെ ശരീരം ദുർബലമായിപ്പോയി... പക്ഷേ അവളുടെ വിശ്വാസം അതിശക്തമായിരുന്നു.

കുട്ടി (മുകളിലേക്ക് നോക്കി): മമ്മി നമ്മളെ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല... മമ്മി ഇപ്പോൾ ഈശോയുടെ കൂടെയുണ്ട്.

കൂട്ടുകാരി: അവൾക്ക് വലിയ വേദനയുണ്ടായിരുന്നു... പക്ഷേ അവൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകിയത് സമാധാനമാണ്.

ഭർത്താവ് (മൃദുവായി): അവൾക്ക് എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു... പക്ഷേ അവൾ തന്റെ വിശ്വാസം മുറുകെ പിടിച്ചു.

അന്തിമ സന്ദേശം

(എല്ലാവരും മുന്നോട്ട് വരുന്നു)

എല്ലാവരും ഒന്നിച്ച്: "നമ്മൾ ഈശോയോടൊപ്പം നടക്കുമ്പോൾ...
നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടാൻ ഒന്നുമില്ല."

അവസാന വരി (വളരെ ശക്തമായ ശബ്ദത്തിൽ)

എല്ലാവരും ഉച്ചത്തിൽ: "നിങ്ങൾ ഒന്നാമത് ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യവും അവന്റെ നീതിയും അന്വേഷിക്കുവിൻ!"

സ്റ്റേജിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ചില പ്രധാന നിർദ്ദേശങ്ങൾ
(Staging Tips)

എല്ലാം ലളിതമായി സൂക്ഷിക്കുക (Keep it SIMPLE): ഒരു കസേര മാത്രം ഉപയോഗിക്കുക — അത് വീടായും ആശുപത്രി കട്ടിലായും സങ്കൽപ്പിക്കാം.
അസുഖം കാണിക്കാൻ ഒരു സ്കാർഫ് അല്ലെങ്കിൽ ഷാൾ (Scarf/Shawl) ഉപയോഗിക്കാം. വലിയ പ്രോപ്പർട്ടികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് പകരം ലൈറ്റിംഗിൽ മാറ്റം വരുത്തി രംഗങ്ങൾ മാറ്റുക.

അഭിനയത്തിനുള്ള നിർദ്ദേശം (Acting Guidance): ജോയ്സി = കഠിനമായ വേദനയിലും എപ്പോഴും മുഖത്ത് ഒരു ശാന്തമായ പുഞ്ചിരി ഉണ്ടായിരിക്കണം.
അമിതമായി കരഞ്ഞ് അഭിനയിക്കരുത് — എല്ലാം സ്വാഭാവികവും ശാന്തവുമായിരിക്കണം. വൈകാരികമായ ആഴം കൂട്ടാൻ സംഭാഷണങ്ങൾക്കിടയിലെ നിശബ്ദതയും ചെറിയ ഇടവേളകളും (Pauses) കൃത്യമായി ഉപയോഗിക്കുക.

പശ്ചാത്തല സംഗീതം **(Music):** രംഗം 2 ➔ മൃദുവായ പ്രാർത്ഥനാ സംഗീതം.
രംഗം 5 ➔ ടെൻഷൻ തോന്നിപ്പിക്കുന്ന കുറഞ്ഞ ശബ്ദത്തിലുള്ള പശ്ചാത്തല സംഗീതം. രംഗം 6 ➔ ആഴത്തിലുള്ള ഇൻസ്ട്രുമെന്റൽ സംഗീതം.
സമാപനം ➔ വലിയൊരു പ്രത്യാശ നൽകുന്ന സംഗീതം.

എന്തുകൊണ്ട് ഇത് സൺഡേ സ്കൂളുകൾക്ക് അനുയോജ്യമാണ്**?**

കുറഞ്ഞ കഥാപാത്രങ്ങൾ (അഭിനേതാക്കളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ എളുപ്പമാണ്). ലളിതമായ വരികളിലൂടെ ശക്തമായ വികാരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാം. ഭയത്തേക്കാൾ വലുതാണ് വിശ്വാസം എന്ന വ്യക്തമായ സന്ദേശം. സംഭാഷണങ്ങൾ ചെറുതായതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മനഃപാഠമാക്കാം. കാണികളിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ശക്തമായ സമാപനം.